

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.250

Letna naročnina L 2.500

Letna inozemstvo L 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXI. - Štev. 11 (1041)

Gorica - četrtek, 13. marca 1969 - Trst

Posamezna številka L 50

Slovenec danes tostran meje **Napetost na rusko-kitajski meji**

Februarska številka »Mladike« je prinesla referat, ki ga je imel Marij Maver na debatnem večeru slovenskih revij v Kulturnem domu v Trstu dne 6. februarja. Članek zasluži, da ga spozna čim večje število naših ljudi. Zato ga tu na uvodnem mestu ponatiskujemo v upanju, da naš »kvalitetno neizravnane tednik« ne bo s tem nikomur škodoval na ugledu. (Ured.)

Slovenec-kristjan, kateremu slovenstvo in krščanstvo nista krilatici, ampak zavestni življenjski izbiri, to je danes v Trstu, v Gorici, v Beneški Sloveniji, v Kanalski dolini samo človek v boju proti toku mlačnosti, konsumna in hierarhijske, revolucionar, ki bolj kot z eshibicionističnim protestom kljubuje mori časa z najzanesljivejšo obliko odpora, to je: z vztrajnostjo, zvestobo, vero.

Ce hočemo tudi na kratko označiti lik današnjega kristjana na Primorskem, tistega, ki gotovo ni bil med zadnjimi, ki so že pred vojno in tudi po njej reševali slovenstvo na tej zemlji, ne moremo mimo slovenskega duhovnika. Duhovniki na Primorskem namreč marsikdaj niso bili samo nosilci blagovesti, ampak v posebni predkonecilski aganžiranosti tudi »kaplani Cedermaci«, »zadnje straže«, »božji mejniki«, edini oporniki narodne zavesti v fašističnih temih.

Ta njihova vloga še do danes ni nehala. V Beneški Sloveniji izhaja danes en sam listič, ki je pisan tako, da ga beneški Slovenec lahko razume: to je DOM, ki je pisan v beneškem narečju. Izhaja, kadar imajo njegovi pisarji, založniki in izdajatelji denar. Pišejo, izdajajo, zalagajo in darujejo ga: slovenski duhovniki.

Drug primer delovanja slovenskih duhovnikov na izvenškem področju so domovi. V Rojanu, na Opčinah, pri Sv. Ivanu, v Skednju, na Bazovici, v mestnem središču v ulici Risorta, v Dolini pa tudi v Gorici, Doberdobu, Standrežu in Steverjanu stoje novi prosvetni domovi. Ni jih zgradila za Slovence kaka državna ali poldržavna ustanova. Zgradili so jih slovenski duhovniki z beliči ubogih vdov. Vzemimo v roke sicer kvalitetno neizravnane tednik! Na njegovi zadnji strani je stolpec z naslovom Darovi. Tam berem: za Marijin dom v ulici Risorta v Trstu so v januarju darovali: Trebše Marija 2.000 lir, N. N. 2.000 lir, Benedetti Ivanka 25.000 lir, dve neimenovani vsaka 500 lir. Toda berem dalje, družbenica Čehovin Tončka 150.000 lir, Semec Jožefa 35.000 lir, Bavčar Olga 25.000 lir, Tudor Marija 20.000 lir, V. P. 50.000 lir, nabirka družbe v januarju 246.000 lir itd. — To je norost, boste dejali. Da, norost verne slovenske žene, ki svoje prihranke vlagajo v gradnjo Marijinega doma. To so prihranki deklet, ki so pred petdesetimi ali šestdesetimi leti prišle v Trst na svoje prvo službeno mesto in našle prvo zatočišče in moralno oporo v raznih tednjah Marijinih družbah. Danes žive med nami tako tiho, da sploh ne vemo zanje. Kakšna razlika z dekleti, ki prihajajo v Trst iz zaledja s tostran in onstran meje danes in se vračajo obložene z neslovenskim tiskanjem šundom.

Včasih, v še ne tako daljni preteklosti, je bil v skoraj vsakem okraju v Trstu slovenski pevski zbor. Cerkevni zbori pa so še pri Sv. Vincenciju, pri Sv. Ivanu, v Skednju, pri Sv. Antonu Novem, v Rojanu, v Barkovljah. Samo še v teh se danes goji slovenska pesem. Kot v dobi fašizma odmeva naša pesem skoraj samo še v cerkvi. Drugi vatikanski koncil je z uvedbo domačega jezika v bogoslužje postal nov mejnik v naši zgodovini, z bratoma Cirilom in Metodjem ter za Trubarjem — mogoče to ni poslednji.

Edino področje, kjer smo Slovenci dosegli dvojezičnost, je cerkev.

Kaj pa počenja slovenski kristjan v zamejstvu izven cerkve? Odgovoril bi na kratko tako: Po svojih močeh ohranja narodno zavest, širi slovensko besedo, uči svoje otroke slovensko, obiskuje slovensko gledališče in koncerte, pripravlja kulturne nastope, bere slovenski tisk, ga vzdržuje in širi, ga tiska. Se vam zdi to

malo? Slovenski izobraženec, ki poleg svojega rednega dela in službe, pripravljajo in izdaja v deseto ali dvajseto leto tednik ali mesečnik, piše v slovenske revije in sodeluje pri bogve katerih rednih in nerednih publikacijah in prireditvah — tudi on zasluži svoj spomenik. Zakaj vse to delo opravlja brezplačno in brez bolečnih ambicij. Priznanj nima čakati ne iz vladnih forumov ne iz škofijskih dvorcev. Marsikdaj mora celo kak strošek kriti s tisočkom od svoje plače.

Finančnih koristi ne prinaša te vrste zamejskemu Slovencu niti tista stroka, ki je v vseh državnih ustrojih in režimih ob določenih konjunkturnih momentih dobičkanosna: to je politika. Zakaj voliti slovenko pri nas pomeni biti več ali manj idealist. Idealizem, ki si ga lahko privoščijo samo človek, ki nima megalomanskih ambicij, ki po naravi ni karierist in je vnaprej pripravljen se marsičemu odreči.

No, če smo pošteni, na koncu ne moremo mimo majhnega priznanja, ki je prišlo nekoliko pozno sicer, a upajmo, da ne prepozno. Prvo ali drugo leto je, če se ne motim, kar so deželne oblasti skromno priznale vsaj del tega dela in teh žrtev. Padli so tako prvi kanci podpor tudi našim društvom, pri čemer pa nismo nikakršna izjema. Takih kancev so bili deležni tudi drugi. Ni dosti. A za človeka, ki je dvajset let moral to ali ono reč kriti celo s svojim, je že to nekaj. Zal temu Slovencu tudi matična domovina vsaj doslej ni bila naklonjena.

In če si na koncu vendarle zastavimo tudi vprašanje: kam ta Slovenec danes gre? Ali je danes, v dobi vsemogočih konsumov, ta vztrajnost, ta vera, ta zvestoba še aktualna? Kaj bi odgovorili? Menim, da druge alternative vsaj za kristjana ne bi smelo biti. Zakaj zunaj teh vrednot, zunaj teh temeljnih resnic je — po mojem — samo še tujstvo, alienacija, absurd in kar je še podobnih vrloglavih boleznih v današnjem modernem svetu. Slovenec kristjan v zamejstvu si je izbral pot duha in zvestobe. Gotovo ta pot ni edina, skoraj gotovo pa je pravilna.

MARIJ MAVER

Zahodna Nemčija ima novega predsednika

Predsedniške volitve so za državo, kot je Zahodna Nemčija, le dogodek drugotnega pomena. Predsednik nemške zvezne republike politike ne vodi in je tudi ne sme voditi. Tudi ni predsednik izvoljen od ljudstva, temveč le od zastopnikov ljudstva, tj. od zveznih poslancev in predstavnikov dežel, ki zvezno republiko sestavljajo.

Kljub temu so letošnje volitve pritegnile nase pozornost ne samo nemške, ampak vse svetovne javnosti. Vzrok je bil v tem, ker so se vršile v Zahodnem Berlinu, čemur sta ostro nasprotovali tako Sovjetska zveza kot Vzhodna Nemčija. Toda na sam dan volitev, tj. 5. marca, toliko pričakovanih ukrepov s sovjetske in vzhodnonemške strani ni bilo. Le glavna cesta v Zahodni Berlin je ostala za šest ur zaprta. To je pa tudi bilo vse.

Same volitve pa so potekle zelo dramatično. Trajale so kar devet ur in bile odločene šele po tretjem glasovanju. Tekme sta si bila nemški obrambni minister Gerhard Schröder, član demokrščanske stranke in dr. Gustav Heinemann, pravosodni minister, drugače pa socialni demokrat. Zmagal je slednji, ki je prejel 512 glasov, Schröder je bitko izgubil za šest glasov. Dobil jih je 506.

Gustav Walter Heinemann se je rodil konec prejšnjega stoletja, leta 1899; star je torej 70 let. Je nekaj posebnega glede strankarskega življenja. Trikrat je zamenjal stranko, da je lahko ostal zvest svojem prepričanju. Po poklicu je pravnik, doktor prava in političnih ved, goreč evangeličanski vernik in zelo odprtega duha. Kot vodja evangeličanske sinode je bil eden najbolj vnetih pobornikov strpnosti

Ob daljni, v Evropi komaj znani reki Usuri na Daljnem Vzhodu so pretekli teden zaregljale strojne puške. Kot je povedal 7. marca načelnik oddelka za tisk pri sovjetskem zunanjem ministru Zamjatin, je v nedavnem spopadu na sovjetsko-kitajski meji padlo 31 sovjetskih vojakov, 14 pa je bilo ranjenih. Uradna poročila o tem spopadu so si naravno popolnoma nasprotna; eno pa jim je skupno, ko soglasno potrjujejo, da je bil to dokaj resen spopad, v katerem je na obeh straneh sodelovalo nekaj sto vojakov z lahkim in težkim orožjem. Očividno je, da dobiva kitajsko-sovjetski spor nove oblike in razsežnosti, ki imajo vse svoj izvor v ozemeljskih zahtevah po področjih, ki so bila nekdanj kitajska in so se jih tekom stoletij polastili Rusi. Leta 1964 je Maocetung še za časa Hruščevega vladanja postavil zahteve po več kot milijonu kvadratnih kilometrov sovjetskega ozemlja, kar pa je Hruščev odločno in ogorčeno zavrnil.

Ameriške priprave za pristaneč na luni

Ves pretekli teden so astronomi vesoljske ladje »Apollo 9« delali razne poizkuse v zvezi z bodočim izkrcanjem človeka na lunini površini.

V sredo, 5. marca je ameriški vesoljec Schweickart kot prvi Amerikanec prestopil iz ladje v lunin trajekt, ki bo v bližnji bodočnosti služil astronomom za izkrcanje na mesecu. Naslednji dan je Schweickart izstopil iz luninega trajekta in opravil krajši sprehod po vesolju. Pri tem je preizkusil posebno vesoljsko obleko, ki tehta 25 kilogramov in je stala 300.000 dolarjev.

Najbolj nevaren poizkus je bil izveden

do ateistov. Med vojno je aktivno sodeloval v »Izpovedujoči se Cerkev«, ki jo je vodil neustrašeni protestantski pastor Niemöller in je bila odločno protinacistično nadahnjena.

Po zadnji vojni je postal najprej župan mesta Essen. Zanimivo je, da je bil med soustanovitelji krščansko-demokratske unije in postal leta 1949 kot njen član prvi notranji minister Zahodne Nemčije. Toda že leta 1950 se je z Adenauerjem razšel, ker ni odobral ponovne oboževanja Nemčije. Nato je ustanovil »vsenemško ljudsko stranko«, ki naj bi širila idejo nemške nevtralnosti. V tem poizkusu pa ni uspel. Tako se je leta 1957 pridružil socialnodemokratski stranki, češ da ima le-ta stranka pameten načrt za združitve obeh Nemčij. V okviru te tretje svoje stranke je tudi organiziral akcijo proti atomski oboževanju, ki je zelo pri srcu nemškim krščanskim demokratom. V koalicijski vladi je leta 1966 spet postal minister, to pot za pravosodje. V tem svojstvu je skušal čim bolj razumeti zahodnonemške študente, ki zadnje čase nastopajo precej hrupno v okviru tako imenovane izvenparlamentarne levice.

Ta človek, ki predstavlja drugačen tip politika kot so se do sedaj uveljavljali v nemški zvezni republiki, se bo 1. julija letos preselil v predsedniško palačo v Bonnu. Kot že rečeno, v politiko se ne bo smel vmešavati. Toda že dejstvo, da bo v prihodnjih mesecih in letih na čelu zahodnonemške države socialni demokrat visokih moralnih kvalitet in odprtega duha, bodočnosti nemškega ljudstva gotovo ne bo v škodo.

SPOPAD NA REKI USURI

Zadnji spopad se je zgodil v zvezi z otokom Damanski, ki se po kitajsko imenuje Čupao. Baje se je s kitajskega obrežja spustila proti otoku, ki je sovjetski, skupina kakih tristo kitajskih vojakov. Sovjetski obmejni stražniki so jim prestregli pot, češ da so prekršili državno mejo, nakar se je nanje usul ogenj iz kitajskih pušk in brzostrelk.

Reka Usuri, katere tok je dolg 900 km, je vse prej kot primerna za mejno reko, zlasti njen srednji in spodnji del, kjer se njeno vodovje razliva po nižini in zlasti po deževju neprestano spreminja strugo. Tako izginjajo stari otoki, nastajajo novi in se porajajo sipine, ki jih prej ni bilo. Seveda je težko ob tako razigrani reki ugotoviti, kje teče meja med obema državama.

Opazovalci v Moskvi se še vedno sprašujejo, kaj je to pot spodbudilo in nagnilo sovjetsko vlado, da je po dolgih letih molčanja ta

obmejni incident objavila in poslala v Peking protestno noto, kajti po nekem sovjetskem poročilu je bilo prav na tem delu mejne črte leta 1963 več kot pet tisoč spopadov, medtem ko se na vsej mejni črti incidenti dogajajo skoro vsak dan. Nekaj običajnega je, da kitajski vojaki prekoračijo mejo, kjer jih zaustavijo sovjetski stražniki in porinejo nazaj. Spovanje in politična gesla so pri tem poglavito orožje.

V Pekingu, pa tudi po drugih mestih je v zvezi s spopadom na reki Usuri prišlo do množičnih demonstracij, ki se jih je v zadnjih dneh udeležilo nad 30 milijonov ljudi. Najbrže kitajsko glavno mesto še ni doživelo tako množičnih nastopov, kot so bili zadnji. V bližini sovjetskega veleposlanstva, v središču Pekinga, vre kot v vulkanu. Povsod je slišati gesla in vzklike. Kitajski radio je pozval sovjetske narode, naj se združijo in strmoglavijo »nove carje«.

Do množičnih demonstracij pa je prišlo 7. marca tudi v Moskvi. Policisti so skrbeli, da demonstracije ne bi potekale neorganizirano in da ne bi prišlo do izgredov. Te demonstracije so bile prve po avgustu leta 1966, ki so se spet vršile pred kitajskim veleposlanstvom. Vzdolž Ulice prijateljstva so bili v snež zasajeni napis: »Meje Sovjetske zveze so nedotakljive!«, »Dol s klicko Maocetunga!«, pa tudi »Prijateljstvo med sovjetskim in kitajskim narodom je večno!«

NEPOSREDEN OBOROŽEN SPOPAD PA NI VERJETEN

Toda ne glede na trenutne politične okoliščine obe strani na neposreden oborožen spopad nista pripravljena. Vzrok je v tem, da imata tako Sovjetska zveza kot Kitajska svoje glavne sile drugod zastopljene: Rusi v Evropi, Kitajci pa ob Tihem oceanu, kjer so še zmeraj v pričakovanju invazije z otoka Taiwan (Formoza), ki je v rokah protikomunističnih Kitajcev.

Po podatkih, ki jih je zbral londonski »Inštitut za strateške študije«, ima zbranih Sovjetska zveza v svojih kopenskih enotah dva milijona mož v 140 divizijah; od teh pa jih je razporejenih ob 8000 km dolgi sovjetsko-kitajski meji komaj 35 do 40 divizij. To pomeni povprečno eno divizijo na 200 km. Nasproti tem divizijam stoji 46 kitajskih divizij; vse ostale, tj. 70 kitajskih divizij se nahajajo na jugu države in na tihomorski obali.

V primeru kitajsko-sovjetskega spopada bi obe strani trpeli zaradi pomanjkljivega cestnega in železniškega omrežja, kar bi zelo oviralo gibanje in prevoz čet. Rusi imajo sicer prednost v tehniki, motorizaciji, v padalskih enotah in v atomskem orožju, bi pa trpeli zaradi dejavnika »prostor«. Kot Hitler v zadnji vojni bi tudi oni občutili silne razdalje, ki ločijo daljnovezhodno mejo od zaledja v evropski Rusiji.

Spopadu ob reki Usuri zato ni zaenkrat pripisovati prevelike politične važnosti. Gre bolj za kitajsko oboroženo obliko političnega pritiska kot pa za uvod v širše oborožene akcije ali celo za neposreden vojaški medsebojni obračun. Pač pa smemo v bitki za otok Damanski videti znaniško novega obdobja v odnosih in v krizi med tema dvema komunističnima velesilama.

Kardinal Frings odhaja

Preteklo nedeljo se je v stolnici v Kölnu poslovil od vernikov in duhovnikov kardinal Frings. Nadškofijo je vodil 27 let. V stolnici je bil tudi predsednik nemške republike dr. Lübke. Med slovesno sveto mašo so prebrali osebno pismo sv. očeta, ki se zahvaljuje kardinalu za njegovo delo v službi Cerkev. Predsednik republike dr. Lübke je v govoru poudaril karitativno dejavnost kardinala Fringsa, ko je znal uspešno organizirati letni nabirki nemških katoličanov »Misereor« in »Adveniat«. Ti nabirki sta vrgli doslej 150 milijard lir.

Svetovna razstava v Tokiu

Leta 1970 bo svetovna razstava v Tokiu. Katoličani in protestanti bodo imeli skupno poseben paviljon. Uredili ga bodo pod geslom: Poznati človeštvo in mu služiti.

Sv. Tomaža Akvinskega proslava v Ljubljani

Ze nekaj let obhaja bogoslovna fakulteta v Ljubljani na slovesen način praznik sv. Tomaža Akvinskega, zavetnika visokih cerkvenih šol. Letos se je vsa proslava vršila kar v ljubljanski stolnici, prvič zato, ker na fakulteti ni moč dobiti za tako prireditev primernega prostora, drugič pa zato, ker ljubljanska stolnica premore tako učinkovito ogrevanje, da lahko plaše mirno odložiš. Prezbitelj ladje je bil to pot z žakljevo zastro. Glavna oltarja, kjer je toliko duhovniških rodov prejelo mašniško posvečenje, ni več. Trenutno je videti namesto njega žalostno grobljo, iz katere naj bi zrastle nov oltar po sedanjih liturgičnih predpisi. Mnogi tega ne odobravo, a kaj se hoče, ko pa je sam sv. Tomaž Akvinski svoj čas zapisal: »Staro preide naj, novo vse boji zdaj...«

Ob 10. uri dopoldne se je pričelo slovesno bogoslužje. Z metropolitom dr. Jožefom Pogačnikom so somaševali ostali štirje slovenski škofje in predstojniki redovnih družb v Sloveniji. Zbor bogoslovcev je sveto daritev spremljal na koro iz Ivana Arha »Slovensko mašo v čast sv. Jožefu Delavcu«. Med navzočimi je bilo videti tudi zastopstvo pravoslavnih bogoslovcev iz Beograda in njih profesorja Draškovića, ki je zadnja leta stalen gost na tovrstnih prireditvah.

Med sv. mašo je imel nadškof dr. Pogačnik, ki je obenem veliki kancler ljubljanske bogoslovne fakultete, slavni govor panegirik v čast sv. Tomažu. Predstavil je kot učenjaka, moža kreposti in uspešnega pridigarja. V zvezi s prvim je poudaril svetnikovo misel, da je za duhovnika pomanjkanje znanja prav tako usodno kot pomanjkanje kreposti; glede svetnikovega krepostnega življenja je dejal, da se je odlikoval v ponižnosti, skromnosti in gojitvi molka, iz česar so zrastle njegovi spisi, nabožne molitve in bogoslužna besedila; kot pridigar je pa veliki Akvinec stal na stališču, da je treba pridigati na podlagi vzgledov, pri čemer naj ima prednost lastni zgled in da se je treba bolj ko na sebe zanašati na božjo milost.

Ob 11. uri je nato sledila slavnostna akademija. Za uvod je zbor bogoslovcev pod vodstvom Rafka Valenčiča zapel Mavovo »Koder je dobrota in ljubezen, tam je Bog«. Uvodno besedo je imel dekan fakultete dr. Vilko Fajdiga, ki je zlasti poudaril primernost, da se proslava vrši v stolni cerkvi. Kakor bazilika sv. Petra v Rimu za časa zadnjega koncila se je tudi ljubljanska stolnica spremenila v zborovalno dvorano, kar je čisto naravno, saj se v Kristusovi Cerkvi vsako občestvo zbira okrog oltarja, vsako bogoslužje pa ima

po poleg daritvenega dela še prvi del, tj. bogoslužje besede. Sam sv. Tomaž je pokazal to pot, ko je znal v svojem življenju družiti oboje: učenje in darovanje.

Sledila je Mozartova skladba »Ave verum«, prav tako v izvedbi bogoslovskega zbora. Osrednja točka akademije je bilo predavanje dr. Franca Rodeta »Osebnostna struktura vere pri sv. Tomažu Akvinskem«. Nato sta dva salezijanska bogoslovca podala recitacijo »Besede zaveze«.

Dr. Anton Strle je govoril o dr. Alešu Ušeničniku kot dogmatiku, čeprav je bil ves čas profesor filozofije na ljubljanski univerzi. Trije od slušateljev so prejeli nagrade za svoje znanstveno delo, ko so na podlagi zbranih spisov dr. Aleša Ušeničnika odkrili, kako je tega velikega slovenskega misleca v vseh njegovih spisih prevevala misel na Kristusa, ki mu je bil središču vsega njegovega razglabljanja. Kakor sv. Tomaž je bil tudi on vedno odprt za resnico. Slušatelji, pisci razprav, so z začudenjem odkrili pri Ušeničniku marsikaj, kar je sedaj potrdil zadnji koncil.

Akademijo je zaključil zbor bogoslovcev s psalom 150, ki ga je priredil Rafko Valenčič. Ljubljanski nadškof je nato vse goste povabil v škofijski dvorec, kjer je sledilo slavnostno kosilo.

—jk

Vzgojni večeri na Tržaškem

Osnovne šole v Sempolaju, Nabrežini in Devinu ter srednja šola v Nabrežini prirejajo za starše in mladino vzgojne večere, ki bodo v prostorih osnovne šole v Sempolaju, Nabrežini in Devinu ob 20. uri z naslednjim sporedom:

V SEMPOLAJU:

V četrtek, 13. marca predava prof. Ivan Theuerschuh o temi: »Družina in njeni problemi«.

V petek, 14. marca predava prof. Stane Mihelič o temi: »Domače branje, dodatno izobraževanje otroka in mladostnika«.

V NABREŽINI:

V torek, 25. marca predava prof. Zora Kebabala o temi: »Družina in njeni problemi«.

V sredo, 26. marca predava prof. Edi Košuta o temi: »Doraščajoča mladina in njeni problemi«.

V četrtek, 27. marca predava prof. Stane Mihelič o temi: »Domače branje, dodatno izobraževanje otroka in mladostnika«.

V DEVINU:

V torek, 15. aprila predava prof. Ivan

NOVICE IZ SLOVENIJE

Praznovanje sv. Tomaža v ljubljanskem semenišču

V ljubljanskem semenišču je letos 212 gojencev, ker so se zadnji trije letniki mariborskega bogoslovja lani na jesen preselili v Maribor, kjer je bilo zanje zgrajeno novo nadstropje v župnišču ob stolnici.

Za praznik sv. Tomaža Akvinskega (7. marca) pa so mariborski bogoslovci prišli na proslavo v Ljubljano, nakar so bili povabljeni na skupno kosilo. Ta dan je v semenišču dnevni red šel nekoliko »na dopust«. V prostorni obednici so se bogoslovci posedli po svoji izbiri. Na vsaki mizi je bil kot v hotelih jedilni list, ki je bil kar imeniten. Naši bralci se gotovo ne bodo pohujšali, če ga serviramo tudi njim: zelenjavna juha z cvrtimi polčki, naravni telečji zrezki v grahovi omaki, svinjska pečena, dušen riž, pečena jabolka, mešana solata, doboš torta, pomaranče, belo vipavsko vino in malinovec.

Je res izredno doživetje, prebiti nekaj trenutkov med to idealno mladino, istočasno svesto si svojega poslanstva, pa obenem fantovsko veselo in razigrano. V prostorih semenišča začutiš, da je tu doma tisto veselje, ki ga je znal škof Slomšek tako klasično opisati. Ni čuda, da je na koncu svečanega kosila zaorila po obednici fantovska pesem: mogočna, sproščena in ubrana obenem.

Theuerschuh o temi: »Družina in njeni problemi«.

V sredo, 16. aprila predava Edi Košuta o temi: »Doraščajoča mladina in njeni problemi«.

V četrtek, 17. aprila predava prof. Stane Mihelič o temi: »Domače branje, dodatno izobraževanje otroka in mladostnika«.

★

Osnovni šoli v Zgoniku in Saležu ter srednja šola na Proseku priredijo za starše in za mladino vzgojne večere, ki bodo v prostorih osnovne šole v Zgoniku in Saležu ob 20. uri z naslednjim sporedom:

V ZGONIKU:

V torek, 11. marca predava prof. Edi Košuta o temi: »Doraščajoča mladina in njeni problemi«.

V sredo, 12. marca predava prof. Stane Mihelič o temi: »Domače branje, dodatno izobraževanje otroka in mladostnika«.

V SALEŽU:

V torek, 18. marca predava prof. Edi Košuta o temi: »Doraščajoča mladina in njeni problemi«.

V petek, 21. marca predava prof. Ivan Theuerschuh o temi: »Družina in njeni problemi«.

Tržaška delegacija v Rimu

Posebna tržaška delegacija, ki so jo sestavljali župan Spaccini, deželni odbornik za delo in načrtovanje Stopper ter odbornik za industrijo in trgovino Dulci, je imela pretekli teden važne razgovore v Rimu z vladnimi predstavniki, med katerimi je bilo več ministrov, ter z ravnateljstvi nekaterih podjetij z državno udeležbo. Tržaški odposlanci so merodajnim predstavnikom v Rimu prikazali težave in potrebe tržaškega gospodarstva ter najnost, da osrednje oblasti odpomorejo sedanjemu neugodnemu položaju tržaškega gospodarstva, ki je v tako hudem položaju predvsem zaradi tega, ker niso bili v polni meri uresničeni sklepi CIPE od lanskega leta.

Po svoji vrnitvi je župan Spaccini sprejel člane notranje komisije ladjedelnice Sv. Marka in jih seznanil z razgovori v Rimu ter jim zagotovil nadaljnje zanimanje. Delavci pa so ga opozorili na nezdružni položaj, v katerem se nahajajo.

Medtem pa se je v občinskem svetu začela razprava o posameznih resolucijah o položaju tržaškega gospodarstva.

Srečanje med tržaško in koprsko občinsko upravo

V zadnjem času je prišlo med upravljalci tržaškega mesta in njihovimi kolegi iz Koprca do več sestankov o problemih, ki zadevajo obe področji. Pretekli četrtek je bilo tretje tako srečanje v Koprca. Tržaško delegacijo je vodil župan Spaccini, koprsko pa predsednik občinske uprave Miro Kocjan. Razgovarjali so se predvsem o obmejni trgovini.

Katoličani na Škotskem

Na Škotskem je 800.000 katoličanov, to je približno 20% vsega prebivalstva. Nedeljsko mašo obiskuje redno 62% katoličanov.

UTRIP CERKVE

Gobavka iz misijona na otoku Madagaskarju, kjer deluje naš rojak Ivan Stanta CM. Po veliki noči bo Gorico obiskal kot lani apostol gobavec Raoul Follereau. Verjetno bo govoril tudi v katoliškem domu o tem pekočem problemu, za katerega se kristjani vse premalo zanimajo

Resnica v oči bode

V bivšem belgijskem Kongu je notranji minister prepovedal katoliški tednik »Afrique Chrétienne« pod pretvezo, da je prinesel uvodnik, ki bi lahko povzročil revolucijo med ljudstvom. Urednika so zaprli. Kaj je pravi vzrok za ta korak? Uvodnik je odkrito grajal razsipno življenje državnih voditeljev v nasprotju z veliko revščino ljudstva.

Stoletnica uglednega kolegija

V Bombayju v Indiji so slavili stoletnico delovanja jezuitskega univerzitetnega kolegija sv. Frančiška Ksaverija. Pred sto leti je bilo v kolegiju le 250 dijakov, danes jih je 6000, od teh se jih 2500 pripravlja na univerzitetne izpite.

Za resnico in poštenost

Gospod urednik, tudi jaz bi se rad oglašil. Strinjam se z razmišljanjem »ne več mladega Slovenca« v zadnji številki Glasa. Po letih sem bliže štiridesetim kakor tridesetim, po duhu pa se čutim mladega. Pri srcu mi je obstoje Slovencev v Italiji in ne morem povedati, kako sem hvaležen za vse, kar je naredila Slovenska skupnost za ta namen. Zato jo vedno rad podprem, kakor sem prej podpiral tržaško SDZ, ko so še živeli njeni ustanovitelji, ki jih spoštujem, kakor tudi tiste člane, ki so ostali zvesti njihovim idealom. Ne morem pa odobravati počenjanja tistega gospoda, ki danes pravi, da je njen predsednik.

Vidim, da je zaradi delovanja omenjenega gospoda nastalo v javnosti nekaj zmede, kar naši narodni in drugi nasprotniki spretno izkoriščajo. Tako je v tržaškem občinskem svetu Markesich netočno govoril, kot sem bral v tržaškem slovenskem dnevniku, da Slovenska skupnost nikogar več ne predstavlja, češ da sta dve skupini izstopili iz nje. Resnica pa je drugačna. Izstopila je tržaška »uradna« SDZ s štampiljko, večina članov pa je ostala v Slovenski skupnosti. Članstvo nekdanje SDZ ve, kaj pomeni Slovenska skupnost in hoče naprej ostati v njej. Sotisljeniki skupine neodvisnih Slovencev pa sploh niso izstopili razen enega, ki želi imeti proste roke za ureditev zadeve, s katero Slovenska skupnost nima zveze. Tako sem vsaj slišal in to se mi zdi razumljivo. Slovenska skupnost je torej močna in bo tako dolgo močna, dokler bomo Slovenci to hoteli, seveda v našo korist.

Zelo hud očetek na račun Slovenske skupnosti — najbrž zopet po navdihu brošure omenjenega gospoda — je izrekel v tržaškem svetu komunistični svetovalec Wilhelm. Ako je točno, kar berem v »Primorskem dnevniku« v nedeljo, 2. marca, je med drugim rekel, da voditelji Slovenske skupnosti »še niso odgovorili, kam so dali 20 do 35 milijonov, ki jih je dala družba SIOT za naftovod«. Dobro vem, da voditelji Slovenske skupnosti niso dobili od SIOT-a niti ene lire, ker je za to skrbel Odbor za pomoč razlaščenecem. To gotovo ve tudi G. Wilhelm, toda kot dober komunist se pač drži načela: (kar delajo tudi nekateri drugi), maži, obrekuje, nekaj bo le ostalo, četudi ni res, kar govoriš. G. Wilhelm je najbrž pozabil, da je že pred leti nekaj sličnega v tej zadevi govoril G. deželni svetovalec Lovriha, ki pa je po-

tem pošteno izjavil, da te trditve niso resnične in jih je preklcal. Ali res ne bo že konec teh podtikovanj? Ali nekateri Slovencev res ne vedo več delati drugega, kot blatiti druge Slovence? Ali so nekateri že res tako pritlikavi in brez čuta odgovornosti, da živih slovenskih problemov sploh več ne čutijo in se zanje ne zanimajo, pač pa se raje posvečajo škandalistikam, razbijanju in krivičnim podtikovanjem?

Udeležil sem se nedavne občnega zbornice Slovenske skupnosti. Bil je lep, pozitiven, precej živahen. Iz govorov, poročil in razprav (dr. Stoka, dr. Jež, dr. Poštovan, Saša Rudolf, Dušan Cerne, G. Flajban in drugi) sta res izžarevala ljubezen do slovenstva in čut odgovornosti. Začutil sem, kaj bi bilo z nami, če ne bi imeli slovenske skupnosti. Morda se včasih tega premalo zavedamo. Zato pa moramo biti enotni in ne nasedati igri nasprotnikov. V enotnosti je skrivnost naše moči in naših dosežanih lepih uspehov v korist vse slovenske narodne skupnosti. Zato se mi zdi prav, da je Slovenska skupnost dolgo potrpežljiva in je raje prenašala tudi očitne krivične očitke in obrekovanja, kakor da bi ugodila tistim, ki se skušajo po svoji advokatski žilici za vsako ceno prepirati. Prepripi, nesloga in razbijanje enotnosti so odvratne stvari, ki jih naši ljudje po pravici ne marajo. Ze tako nas je malo, zakaj bi se še med seboj klali, ko imamo vse preveč zunanji nasprotnikov. To ni nojevška politika. Nekeč bo vsa resnica prišla na dan in takrat bodo ljudje razumeli, da je bil molk odgovornih krogov Slovenske skupnosti upravičen. To je moje skromno mnenje. Kar zadeva Slovensko skupnost, pa mislim, da je v njej dovolj prostora za široko demokracijo. Po moje bi bilo bolj pametno, če bi se nekateri redki posamezniki, ki se z vsjo silo pehajo za komandiranje, s tako silo pehali za delo v korist naših ljudi. Pri tem delu pa jih že leta in leta nisem videl.

Se dosti drugih misli imam na srcu, pa za danes končam. Končam s pozivom k zaupanju v zelo delavno vodstvo Slovenske skupnosti in z željo, da bi smel v prihodnji številki še povedati nekaj svojih osebnih misli. Zdar pa grem na kozarec vina k prijatelju, ki je kakor jaz izšel iz tržaške SDZ, in je ter bo ostal zaveden član Slovenske skupnosti. Nobenega oklevanja, nobene neodločenosti, ampak krepko naprej za slovensko stvar.

Vanek Starčev

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

† Henrik Novak

Ze dolgo ni noben dogodek tako občuteno pretresel Mačkovej kakor nenadna smrt dolgoletnega cerkovnika in prosvetnega organizatorja Henrika Novaka. Prejšnjo soboto je še bil na delu in v nedeljo še redno opravil svoje delo v domači cerkvi. Ker se ni dobro počutil, se je v ponedeljek odpravil v bolnišnico, kjer je naslednji dan zadet od nenadne slabosti izdihnil.

Vsi, ki so ga kakorkoli poznali, in teh je veliko, niso mogli verjeti, da ga ni več med nami. Kako zaslužen, poznan in priljubljen je bil pokojni Henrik, pričajo številni izrazi sožalja in sočustvovanja. Na pogreb so prišli znanci in prijatelji iz vseh okoliških krajev, zlasti iz Ospa, odkoder je bil pokojnik doma. Pri pogrebnih slovesnostih v cerkvi je sodelovalo pet duhovnikov. V cerkvi je lik pokojnika kot gorečega kristjana in aktivnega župljana ter neumornega delavca v čast božjo orisal župni upravitelj g. Miro Stalcer.

Na pokopališču je najprej cerkveni pevski zbor zapel zadnje žalostinke v slovo, nato je g. Stanko Janežič v klenih besedah poudaril, da je s Henrikovo smrtjo zazijala v župnijski skupnosti nenadomestljiva praznina. V imenu vasi in Slovenske prosvete je nato spregovoril še prof. Al. Tul.

Pokojni Henrik Novak se je rodil v Ospu pred 46 leti in se že v mladih letih navezal na Cerkev in svoj narod. Zaradi tega je moral v življenju marsikaj prenesti. Med zadnjo vojno so ga italijanske vojaške oblasti zaprle v Koroneo v Trstu in nato v Gaeto, ker so ga osumili, da sodeluje z osvobodilnim gibanjem primorskega ljudstva. Po propadu fašizma je deloval v okviru narodnoosvobodilnega gi-

banja. Po končani vojni je v rodnem Ospu zelo aktivno in kot izvrsten organizator deloval pri vseh številnih kulturnih prireditvah. Po preselitvi v Mačkoveje je tu neutrudno in nesebično nadaljeval s svojim požrtvovalnim delom pri vseh kulturnih prireditvah in skupnih vaških zadevah. Bil je tudi navdušen pevec v cerkvenem zboru.

Predolgo bi bilo naštevanje vsega, kar je pokojnik storil koristnega posameznikom, za skupnost in domačo cerkev. Njegovo življenje ni bilo nikak praznik, ampak delovni dan za njegovo družino in skupnost, katerima je ostal zvest do zadnjega dne. Zato ga bomo vsi, ki smo ga poznali, ohranili v hvalečnem in nepozabnem spominu. Njegovi težko prizadeti družini izražamo iskreno sožalje.

Tržaške Novice

Š P O R T

Olympia premagala tržaške gasilce

V drugi tekmi prvenstva »D« je goriška Olympia zopet zmagala v odbojki. Pomerila se je s tržaškimi gasilci in jih premagala s 3:2 (11:15, 15:12, 15:10, 7:15, 16-14). Moramo reči, da take zmage nismo zabeležili že dolgo časa. V začetku tekme smo bili prepričani, da nas bo moštvo iz Trsta strlo z največjo lahkoto. Z občudovanjem smo gledali njihove udarce pred tekmo, ko smo mi še neokretno in zelo skromno pripravljali svoje sile.

Sodnik je zažvižgal in tekma se je pričela. V začetku prvega seta sta se prvotni strah in malodušnost začela polagoma spreminjati v trdno voljo in prepričanje kljubovati nasprotniku z vsemi močmi. Skoda, da ni do tega prišlo malo prej. Vendar volja je ostala in drugi set je zgovorna priča, da je moštvo oživilo in pokazalo svoje dobre lastnosti. Tretji set je bil še boljši, zlasti ker smo takrat napadali in branili zelo dobro. V tem setu so se izkazali vsi brez izjeme. Naslednji set, ki je bil odločilen, pa je pokazal, da nismo še dovolj pripravljeni na morebitne poraze, še manj pa na zmage. Morda preveč zadovoljni nad drugim in tretjim setom, skoraj gotovi zmage, smo nekoliko popustili in delali take elementarne napake, kot da bi prvič igrali. Moramo pa tudi reči, da je nasprotnik zbral vse svoje najboljše moči in stalno napadal. Stanje je bilo izenačeno. Po kratkem odmoru pa se je začel boj, zavrelo je v našem moštvo, napeli smo vse moči in tudi močjane. Gasilci so kar obstali, mi pa stalno napadali, pri čemer so se odlikovali zlasti Peter Spacapan, Vilko Antonič in Marjan Černic, obrambo pa je gradil Soban Bernard; malokdaj ga je nasprotnik izigral, saj je njegov zid bil tako trden, da je bila vsaka žoga, če še tako močna, učinkovito vrnjena. Po dolgem napadanju se je gasilec posrečilo izenačiti; položaj je bil zelo napet, živčnost tudi. Vendar smo uredili vrste v prepričanju, da ne smemo izgubiti tako dragocene priložnosti. In se je posrečilo! Zmagali smo z dvema točkama razlike 16:14. V naših srcih je vladalo navdušenje in neizmerna volja, da bomo tudi v bodoče dobro igrali; včasih ni važno ali zmagas ali ne; bistveno je, da položaj v igro vso dobro voljo.

Igrali so: Peter Spacapan, Vilko Antonič, Marjan Černic, Radovan Sfiligoj, Emil Valentinčič (kap.), Bernard Soban, Boris Cotič, Pavel Pivk. —iž

Širite »Katoliški glas«

Širite »Katoliški glas«

S. K.

ZA KMETOVALCE

Por ali luk

Marsikdo še ne pozna te koristne površine, ki jo nekateri uživajo surovo, večina pa kuhano in zelo dobro vpliva na prebavo. Duh ima po čebuli, listi pa so podobni česnu, le da so močnejši.

Por sejemo v marcu v setvenico na prostem, vendar v zavetju, in sicer 2 do 3 grama semena na kvadratni meter. Tako dobimo približno 700 do 800 sadik, s katerimi lahko posadimo 20 kvadratnih metrov površine.

Sadike presajamo v maju in juniju v zemljo, ki smo jo precej dobro zdrebili in pognojili. Stavimo jih precej globoko, da jih kasneje lažje osipamo; steblo je namreč treba obeliti kakih 10 cm visoko. Najlažje in najhitreje posadimo sadike tako, da izkopljemo 10 cm globoke brazde, ki naj bodo oddaljene 30 do 40 cm. Na bok brazde položimo sadike poševno v razdalji 10 do 15 cm in jih pokrijemo z zemljo, ki jo dobimo pri izkopavanju prihodnje brazde.

Pred sajenjem prikrasimo sadikam korenine in liste, da se lažje primejo. Kasneje je treba por okopavati, zalivati in nekoliko osuti, da se steblo odebeli.

Nabiranje se začne v oktobru in novembru ter traja vso zimo do pomladi.

Z GORIŠKEGA

Baragov oratorij v Doberdubu

Baragov oratorij, predvajan v nedeljo, 9. marca popoldne, nam je prvič v Doberdubu predočil življenje svetniškega škofa Barage na pevski in recitatorski način. Vsekakor čisto svojevrstno delo, ki zelo dobro spada tudi v cerkev, kar pa žal ni dobilo zadostnega odziva pri vaščanih kljub vsem razlagam, vabilom, oglasom in sporočilom. Res, ne raste »vsekarsibodi« na kraški planoti, pa čeprav je slo za odlično umetniško in versko delo.

Nastop recitatorjev in pevskih zborov je pažljivo poslušalcu živo orisal sliko Barage, katero je umsko poznal že prej iz čitanja njegovega življenjepisa. Tudi glavni oltar je bil priložnostno prikrojen po zamisli Aleksija Pregarca. Glasbeni vložki in orgelska povezava so se dobro ujemali, čeprav včasih nekoliko premočno, kajti visoki cerkveni obok poučuje veliko glasu, zlasti recitatorskega.

Vsem nastopajočim, zlasti režiserju in pevovodjem naše iskrene čestitke in vsa zahvala z željo, da nam bodo še kaj podobnega prikazali. Upamo, da se bodo takrat tudi naši vaščani bolje izkazali z udeležbo.

S Cankarjeve proslave v Doberdubu ob petdesetletnici njegove smrti

Proti koncu druge šole so se mi pričele javljati bolečine v trebuhu. Seveda, kako naj bi bilo drugače, kajti skromna hrana, sama voda z redkimi ribicami, ki so bile krompirček ali košček repe, včasih, glej čudo božje, tudi mesa; potem kruh iz krompirja in vsakršna nadomestila... vse to je mladega poba v polni rasti in vedno lačnega gnalo v požrešnost. Pojedel sem vse, kar sem kje dobil, pa naj bo gnilo ali plesnivo... Malo sem očistil in vesel sem bil tega, kar je ostalo.

Moje upanje je bilo bližnji konec leta, ki je bil tudi v stiski časov postavljen na mesec pred navadnim časom, to je sredi junija. Sicer se je šolsko leto končalo 15. julija.

Ko sem prišel domov, je bila na dveh njivah detelja pokošena, in dež na dež... Joj, kako bomo, so tožili mati. Jaz pa: Mati, jaz bom tudi nekaj zalagal!

»Seveda, sin moj, že vem, da boš. Toda ni samo to; le pogled tale papir.« Pogledal sem in zvedel, da je treba pripraviti dva para volov za revkizicijo. Bodo sicer dobro plačali! Toda dva para volov in sedaj, sredi leta! Kako bomo vozili!

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Sporod od 16. do 22. marca 1968

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Duhovnik med ljudmi. 14.45 Napoli: plavanje. 21.00 Ne poznam te več. — Drugi: 17.40 Narodni balet iz Ghane. 18.45 Zena z rožami. 22.30 Pustolovščina Simona Templarja, tv-film.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Nočni vlak. — Drugi: 21.15 Sto po sto, gospodarski pregled. 22.15 Simfonični koncert.

Torek: Prvi: 21.00 Od tvojega do mojega. 22.25 Rossini. — Drugi: 21.15 Priserčno. 22.15 Zelena plošča.

Sreda: Prvi: 11.00 Sv. maša (praznik sv. Jožefa). 12.00 Molitev in delo. 15.00 Kolesarske dirke: Milano—Sanremo. 21.00 Ti soč dni besed. — Drugi: 21.15 Zakon vrvi, film.

Cetrtek: Prvi: 13.00 Dokumentarij. 21.00 Vidocq, 5. nad. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Kaj se bomo igrali? 22.15 Obzorja znanosti in tehnike.

Petek: Prvi: 18.45 Koncert »Beneških solistov«. 21.00 TV 7. 22.00 Tajna odločitev, telefilm. — Drugi: 21.15 Za Cezarjevo slavo, 1. del. 22.25 Filmska in gledališka kronika.

Sobota: Prvi: 21.00 Dvojni par. 22.15 En obraz, ena zgodba. — Drugi: 21.15 Kino resničnega življenja. 22.05 Ti naši sinovi (Diego Fabbri).

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Sporod od 16. do 22. marca 1969

Nedelja: 10.50 Otroška matineja: Doktor. 11.40 Planica od Bloudka do Goriška. 14.00 Planica nekdanj in danes. 14.30 Kosarka. 16.00 Stockholm: Hokej. 18.15 Ne boj se! - angleški film.

Ponedeljek: 17.35 Andersen: Svinjski pastir. 18.00 Po Sloveniji: 18.30 Nega novorojenca. 20.35 D. Nikolajević: Prek mrtvih.

Torek: 17.45 Risanka. 18.00 Grand varieté. 18.20 Po sledah napredka. 19.05 Obiščite z nami Pariz. 20.45 Svetovno hokejsko prvenstvo. 22.15 Orožniki - ital. film.

Sreda: 17.45 Bologna: Festival otroške pesmi. 18.50 Skrivnosti narave. 20.35 Niti naša življenja - mladinsko tekmovanje. 22.45 Kolesarska dirka Milano—Sanremo.

Cetrtek: 18.15 Mladinski pevski zbor iz Maribora. 20.35 Pazi na otroka. 21.05 Med slovensko in nemško poezijo. 22.00 Svetovno hokejsko prvenstvo v Stockholmu.

Petek: 10.00 Smučarski skoki v Planici. 16.10 Posnetek smučarskih skokov v Planici. 18.10 Naika - film. 18.30 Svet na slonu. 20.00 Hokej. 22.15 Veš-vem - quiz.

Sobota: 10.00 Smučarski skoki v Planici. 17.45 Po domače z Beneškimi fanti. 19.15 Nova obdobja Jugoslavije. 19.40 Pet minut za boljši jezik. 20.35 in 23.25 Festival zabavnih melodij Zagreb 69. 22.05 Maščevalci - serijski film.

znan status »eksperimentalne fakultete«. Zahtevo študentov je podprl tudi dekan fakultete prof. Petronio, ki je odstopil s svojega mesta in odpotoval v Rim, da bi samemu prosvetnemu ministru Sullu obrazložil in utemeljil zahtevo študentov.

Medtem pa so srednješolci na seji medšolskega odbora (v tem odboru sodelujejo tudi predstavniki slovenskega znanstvenega in klasičnega liceja ter slovenske trgovske akademije) napovedali nove javne manifestacije, da bi opozorili javno mnenje na svoje zahteve.

Pretekli petek pa je slovenski akademski klub »Jadransko« organiziral »kroglo mizo« o vprašanjih napovedane Sullove reforme višjega šolstva. Uvodno poročilo je imel dr. Aljoša Volčič.

»Slovenski praznik« v Nabrežini

Preteklo nedeljo je domače prosvetno društvo »Igo Gruden« iz Nabrežine priredilo v društveni dvorani nadvse uspel kulturni nastop pod imenom »Slovenski praznik«. Na tej kulturni prireditvi so sodelovale vse prosvetne skupine iz devinsko nabrežinske občine, to je trije pevski zbori, mladinski in dva moška, nabrežinska godba na pihala, gojenci glasbene šole in recitatorji, ki so brali pesmi našega pevnika Iga Grudna. Nabrežinska godba pa je izvajala narodno glasbo, med drugim venček uglašenih pesmi Franceta Prešerna.

Na tej prireditvi je imel pisatelj prof. Alojz Rebuta, ki je po rodu iz naše občine, izredno zanimiv, aktualen in globoko zajet govor, v katerem nam je razložil bistvo, pomen in nalogo slovenskega občestva s posebnim ozirom na prilike, ki zadevajo našo narodno manjšino.

Predstava je odlično uspela tudi z ozirom na udeležbo, ki je bila tako velika, da je bila dvorana tokrat premajhna. Ob oživiljenem kulturnem in prosvetnem delovanju v Nabrežini prihaja vedno bolj na dan potreba po novih večjih društvenih prostorih, »v katerih bo za vse prostora«.

Vsi člani zborov in tudi posamezniki, ki so sodelovali na tej prireditvi, so nosili v gumbnici pripet slovenski šopek, rdeč nagelj in rožmarin, kar je dalo vsemu prazniku še večji slovenski poudarek.

Po prireditvi se je del nastopajočih zbral v bližnji gostilni, kjer se je v sproščnem vzdušju naprej razlagala naša lepa pesem poleg narodnih melodij, katere je izvajala domača godba na pihala.

S. K.

MLADIKA št. 2

Bodice letijo to pot na naftovod Trst—Ingolstadt. Simon Gregorčič je posodil svoje besede, da sta nastali dve pesmi: »SIOT mila« in »Mojo naftno kri škropite«. Tudi S. Kobilar v svojem »Tržaškem pismu« marsikoga uščipne. Kondor je upravičeno ogorčen nad nekaterimi pojavi nekulturnosti med nami. Gre zlasti za škandalistično brošuro o Odboru za pomoč razlaščenecem in za neko poročilo o okrogli mizi primorskih revij. V zvezi s to okroglo mizo je objavljen prispevek Mladike na tem diskusijskem večeru. Nje predstavnik Marij Maver je izrekel tako tehtne besede, da smo jih v današnji številki našega lista objavili na uvodnem mestu.

Martin Jevnikar obdela to pot v ru-

sno bili mi zavodarij.

Skoraj nepretrgana je bila reka vlakov, ki so hiteli proti Trstu. Avstrija in Nemčija sta pričeli zares pripravljati obrambo na Soči. Naš vlak je na vsaki postaji stal po uro in več in še sicer se je ustavljal kjerkoli. Do Ljubljane je bilo 40 minut redne vožnje. Tisti dan smo potrebovali pet ur do Brezovice, toda tam so nam svetovali, da je pametneje iti naprej peš. Tako smo oprali naše prtljage. Če bi ne bila »sladka municija«, kot smo imenovali živčne rezerve, bi je pač ne tvorili. Dobro uro smo krevsali do Ljubljane, potem pod Rožnikom na Siško in naprej proti St. Vidu. Polnoč je udarila v zvoniku, ko smo dospeli pred zavod in si s težavo priborili pravico do vstopa.

Ko smo se drugi dan razgledali, smo spoznali, da je zavod spremenjen v vojno bolnišnico. Več kot polovica vse zgradbe je bila v vojaških rokah. Mi smo se stisnili, kakor smo pač mogli. Razred in divizija je bilo isto. Vedno sem imel vse svoje stvari v svoji klopi. Naša iznajdljivost je klop spremenila v shrambo vseh mogočih stvari. Seveda smo se stiskali

briki »Sodobna slovenska zamejska literatura« Leva Detelo, Mileno Merlak Detelovo in Ferdinanda Kolednika. Objavljen je razgovor s kiparjem Francetom Gorsetom, ki živi v Sev. Ameriki, ob štiridesetletnici njegovega umetniškega delovanja. Kulturna rubrika prinaša nekaj književnih ocen, pregled prosvetno-kulturnih prireditev na Tržaškem in Goriškem ter gledališko kritiko komedije »Zares čuden par«, ki jo je pripravilo Slovensko gledališče v Trstu.

Mladika se vedno bolj razvija v kulturno revijo. Kot smo tega razvoja po eni strani veseli, pa se nam zdi škoda, če bo zgubila značaj družinske revije, ki naj bi zajela čim bolj širok krog bralcev. V tem primeru bi bilo treba vsebinsko nekoliko spremeniti in se bolj ozirati na okus povprečnega slovenskega človeka.

—ej

tudi v spalnicah, ki so bile nekatero kar na hodnikih in kjerkoli se je našlo še kaj mesta.

Za kuhinjo so skrbele usmiljenke, zagrebške sestre svetega Vincencija. Njihova predstojnica je bila sestra »Zlata«. Ekonom Markež je bil genij, katerega je Bog dal zavodom kot angela varuha v tistih obupno težkih časih. Kje dobiti hrano za petsto ljudi, učencev, profesorjev in osebj, in to v času, ko ni bilo najti ne krompirjevega gomolja ne žemlje kruha nikjer; to je res bil pravi čudež.

Vpričo splošnega pomanjkanja so »gospodski« sinovi občudovali nas hrivoce in nam niso več rekli »kmetavzarji«. Postali so zelo ljubeznivi, kajti med nami je vedno kdo imel kaj »municije«, ki smo jo potem bratsko delili. Tedaj so mnogi šele spoznali, kako so dobri in koliko so vredni suhi krljji in hruške, katerih sem jaz vsak mesec dobil nekaj z doma.

VOJNE REKVIZICIJE

Vojno gorje je šlo vse naprej. Žalostne novice o padlih in ranjenih so pomenile tudi vsak dan večje in večje pomanjkanje.

Resolucija Slovenske skupnosti

Slovenska skupnost je na svojem zadnjem običnem zboru ugotovila, da je treba nujno rešiti nekatera pereča vprašanja slovenskega šolstva, zlasti tista, pri katerih se je pokazalo nerazumevanje pokrajinskega šolskega skrbištva v Trstu. To velja predvsem za repentaborski šolski patronat, nadzorni odbor za slovenske šolske oddaje pri Radiu Trst A in za zavrništev slovenskih dijakov, ki so zahtevali ustanovitve slovenskega industrijskega zavoda v Rojanu ter šole za beneške Slovence v slovenskem jeziku. Omenjena vprašanja, ki so širši slovenski javnosti in šolskim oblastem že v podrobnostih znane, je treba nujno rešiti. Če bo šolsko skrbištvo zavračalo ureditev tistih zadev, ki spadajo v njegovo pristojnost, kar bi še bolj razburilo slovensko javnost, je treba pomisliti, ali ni nastopil čas, da bi vodila ta urad oseba, ki naj bi imela več razumevanja za vprašanja slovenske šole.

V nedeljo, 23. t. m. bo v cerkvi v SKEDNJU

KONCERT CERKVE NE GLASBE

Nastopa pevski zbor »Jacobus Gallus« pod vodstvom prof. Ubalda Vrabca. Začetek ob 16. uri.

Dr. Stoka v deželnem svetu

Pretekli teden je bila v deželnem svetu razprava o programskih izjavah predsednika Berzantija. V četrtek je govoril med drugimi tudi svetovalec Slovenske skupnosti dr. Stoka, ki je predvsem obravnaval vprašanja, ki zadevajo slovensko skupnost. V svojih izjavah je dr. Stoka zavzel za globalno rešitev še toliko neresenih slovenskih problemov. Dr. Stoka sicer ni prezrl nekaterih pozitivnih pojavov, vendar je opozoril na nekatere neprimerne posege visokih funkcionarjev na škodo Slovencev. Prav tako je obžaloval, da se deželna glede Slovencev omejuje samo na splošne izjave. Prihodnjič bomo glavne misli iz zanimivega dr. Stokovega govora objavili v posebnem članku.

Vrenje na šolskem področju

Studenti tržaške filozofske fakultete so zasedli fakultetne prostore, ker zahtevajo, da bi bil tržaški filozofski fakulteti pri-

critica Ade Negri v sočnem prevodu Marijana Breclja, »Cvetiča breskova veja« povede bralca v čas prve spomladi, ki prihaja te dni še nekam sramežljivo tudi med nas. Lepa je zaključna misel: dajmo to pomladno novino Njemu, ki jo je edini vreden sprejeti. Jetnik razmišlja o pajku in njega mreži. Skrbno jo krpa, mi pa koliko nitk, ki nas povezujejo z Bogom in ljudmi, potrgamo čez dan! Zvečer se pa nič ne zmenimo, da bi jih obnovili. Tako postaja naše življenje raztrgana mreža.

Josip Kravos nadaljuje in zaključuje svoje prijeto kramljanje »V sanjah na onem svetu«. Tudi Mladika se spomni žrtve mladega Palacha s člankom »Svoboda na grmadi«. Maks Šah piše o tisočih Slovanov, ki so sredi februarja obiskali grob sv. Cirila v Rimu.

† Msgr. Janez Hladnik

19 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

Bilo nas je enajst otrok, a vsi še majhni. Najstarejša, Tonca, je morala veljati pri hiši za moškega, čeprav ni imela še petnajst let. Peter je imel križ z nogo. Jaz sem si domišljjal, da sem doma nena-domestljiv. Toda mati niso tako mislili. Ko je prišlo obvestilo, da se šola začne, je bilo treba kar na pot.

Ze proti koncu leta 1915 smo občutili pomanjkanje hrane. Novo leto bo prineslo Rotovo še več nevesočnosti, tako sem sodil in mati so bili istih misli, zato so mi naložili celo zalogo suhih hrušk in klobas.

Bilo nas je pet zavodarjev iz Rovt in Logatca, ki smo se našli na logaški postaji za skupno pot. Vlak je prišel in sedli smo nanj. Malo potnikov je potovalo. Ves svet je vedel, da je trenutek težak in potoval je le tisti, ki je nujno moral, kot

(Se bo nadaljevalo)

Goriške Novice

Dve koristni predavanja

Pretekli petek, 7. marca smo imeli v Gorici v Katoliškem domu dve zelo koristni in potrebni predavanja, ki ju je imel prof. dr. Stefan Steiner iz Ljubljane. Prvo predavanje ob 16. uri je bilo namenjeno duhovnikom. Predavatelj je govoril o temi: »Spovednik in problem kontracepcije«. O tem predmetu smo duhovniki slišali že prej druga predavanja od strani nekaterih italijanskih predavateljev, vendar je bila razlaga prof. Steinerja zelo koristna zaradi jasnosti in praktičnih navodil.

Naslednje predavanje je isti profesor imel zvečer ob 20.30 za zakonce. Kot temo je izbral: »Zakonci — odgovorni Stvarnikovi sodelavci«. V zvezi s tem je prikazal vzvišeno in odgovorno nalogo, ki jo imajo zakonci, ko posredujejo otrokom življenje. Istočasno je pa pokazal tudi na probleme, ki so s tem v zvezi: zakonska medsebojna ljubezen, odgovornost pri vzgoji otrok in odgovorno očetovstvo, to je kontrola rojstev. Tudi pri tem predavanju je g. profesor bil prav tako jasen, praktičen in, kar je glavno, zmeren. Podal je nauk zadnjega koncila in pokoncilске Cerkve stvarno in jasno z velikim razumevanjem za stiske sodobne družine v njenem poslanstvu. Izognil se je togemu, pretirano stro-

V nedeljo, 16. marca ob 15. in 18. uri
v KATOLISKEM DOMU v Gorici
Danilo Gorinšek
RDEČA KAPICA
vesela pravljica v treh dejanjih

gemu gledanju na kontrolo rojstev, a prav tako tudi nevarnemu popuščanju v tej zadevi, ko nekaterim že nič več ni greh. G. profesorju smo hvaležni za njegov trud, le škoda, da je bilo tako pri popoldanskem kot pri večernem predavanju razmeroma malo udeležencev.

Zakaj je odstopil goriški občinski odbor

V ponedeljek zvečer, 10. t. m. je odstopil ves goriški občinski odbor ravno v času, ko je občinsko osebje v stavki zaradi organika. Javno mnenje se sprašuje, kateri naj bi bili vzroki te krize. Zato pojasnjemo sledeče.

Ko je stopil v pokoj glavni ravnatelj goriške mestne hranilnice (Monta), je ostalo na mesto nekaj časa nezasedeno. Pred nekaj meseci pa je upravni svet hranilnice razpisal javni natečaj za imenovanje novega ravnatelja. Med točkami tega natečaja je bila tudi ta, da se natečaj lahko vsak čas preklicuje. Upravni svet se je poslužil pravice, ki mu jo je ta klavzula dajala, in je natečaj prekllical potem, ko so se že razni kandidati bili prijavili, ter imenoval za ravnatelja enega izmed kandidatov, katerega je osrednji nadzorni organ že potrdil.

Odtod nevolja goriških socialistov, ki so na občinski seji 3. t. m. predložili dnevni red s protestom proti preklicu natečaja in z zahtevo, naj se župan poda v Rim s posebno delegacijo občinskega sveta, da tam protestira in zahteva ukrepe proti upravnemu svetu hranilnice in celo njegov razpust.

S socialisti so potegnili še komunisti, liberalci in misovci. Demokristjani in SDZ so bili proti takemu predlogu, ki je bil odbit z 18 glasov proti 15. Toda socialisti so se postavili po robu in zahtevali odstop vsega odbora, da bi tako protestu proti upravnemu svetu hranilnice dali še večji poudarek.

Krščanska demokracija in Slovenska demokratska zveza sta na zahtevo pristali le zato, da se olajša razčiščenje zadeve in s pridržkom, da odstop odbora ni posledica neizvajanja programskih točk leve sredine na občini, saj je sodelovanje treh strank leve sredine privedlo do lepih pozitivnih uspehov. Med strankami so zdaj v teku razgovori za rešitev krize.

V bistvu socialisti zahtevajo, naj se odgovorna mesta tudi v krajevnih avtonomnih ustanovah (kot je, npr. hranilnica) zasedejo po javnem natečaju in da nobena politična stranka ne sme imeti premoči v upravnem svetu.

Podgora

V torek, 25. februarja, skoro deset dni po poimenovanju trga pred cerkvijo ob vsem tako znani spominski proslavi, se nas je vsaj še nekaj zavednih Podgorcev zbralo v naši dvorani, prav kjer je z va-

jami zborovskega petja toliko deloval nepozabni Lojze Bratuž. Z zanimanjem smo poslušali predavanje in toliko osebnih spominov, ki nam jih je doživetvo in pristržno podal prof. Rado Bednarik, ki je bil osebni prijatelj in sodelavec pokojnega Bratuža. V nedeljo, 9. marca pa smo imeli med nami požrtvovalne predstavnike Radia Trst A. Posneli so obilico podatkov o Podgori, o njeni zgodovini, o kulturnem, društvenem, socialnem in gospodarskem življenju. Več domačinov je vedelo povedati marsikaj zanimivega. Posneli so tudi zvonjenje in petje in vse to bo Radio Trst A oddajal v nedeljo, 23. t. m. ob 20.30 in v torek 25. t. m. ob 12^h.

PRIPRAVLJALNI ODBOR

za proslavo stoletnice Citalnice v Standrežu priredi v četrtek, 20. marca ob 20.30 v župnijski dvorani

KULTURNI VEČER

Predavanje z diapozitivi bo imel prof. Rado Bednarik. — Nastopili bodo pevski zbori prosvetnih društev »Standrež« in »Oton Zupančič«. — Recitacije študentov. — Vsi topla vabljeni!

Kulturni večer v Pevmi

V ponedeljek, 10. marca je v naši dvorani predaval prof. Rado Bednarik o pokojnem Lojzetu Bratužu. Prav je, da se je tudi naše društvo odločilo, da posveti en kulturni večer spominu nepozabnega skladatelja, kulturnega delavca in narodnega mučenika. G. predavatelj, ki je bil Bratužev velik prijatelj, nam je najprej orisal tedanje razmere in položaj Slovencev pod fašistično diktaturo. Omenil je zlasti kulturno življenje, ki je takrat zelo cvetelo, dokler ni oblast vsega prepovedala. Vendar so bili nekateri stebri, ki niso klonili; eden izmed teh je bil tudi Lojze Bratuž. Predavatelj nam je podrobno orisal njegovo življenje in delo. Danes, ko se oziramo na take velikane in mislimo na njihovo delovanje, nas je kar sram: kako smo mi majhni in pomehkuženi! Lojze Bratuž naj nam bo vzor. Dal je življenje za narod, naši vaščani pa so tako leni, da niti k predavanju ne pridejo.

Prof. Bednariku smo za izredno zanimivo predavanje, ki je bilo podano zelo preprosto in zgodovinsko zelo točno, iz srca hvaležni.

Udeležence

Na praznik sv. Jožefa bo goriški g. nadškof blagoslovil prostore novega

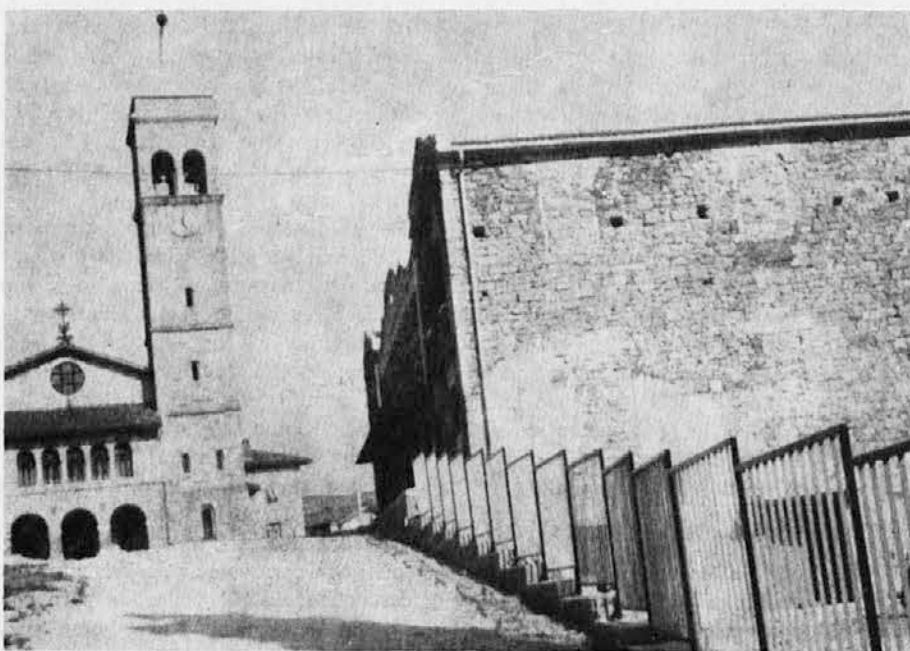
župnijskega doma v Števerjanu

Odprtje in blagoslovitev bo ob 11. uri ob prisotnosti oblasti. Sledil bo sprejem.

Ob tej priliki se bo dramska skupina prosvetnega društva »Francišek Borgia Sedej« predstavila z igro

»DESETI BRAT«

ki jo je po Jurčičevem istoimenskem romanu spisal Fran Govekar. Igra bo ob 16. uri v veliki dvorani novega doma. V njej nastopa dvajset igralcev. Pripravil jo je g. Aleksij Pregarc, prizorišče pa zasnoval Demetrij Čej. Med odmori bo igral ansambel »Jana«. Vsakdo si bo lahko okrepil telo in poživil dušo z najboljšim števerjanskim vinom, pa tudi za pod zob ne bo manjkalo.

Mladinska vzgojna predavanja

V okviru vzgojnih predavanj v letošnjem postnem času bomo imeli prihodnji teden predavanja za odrasčajočo mladino od 15. do 17. leta. Prvo predavanje bo v ponedeljek, 17. marca ob 20.30 in bo govoril g. Joško Benedetič iz semenišča v Vipavi. Naslednje bo v četrtek, 20. marca ob isti uri in ga bo imel prof. Ivan Artač iz Trsta. Predavanja bodo v mali dvorani Katoliškega doma. Vstop prost.

Opozorjamo mladino na ti dve predavanja in tudi starše, naj svoje mlade fante in dekleta pošljejo.

Uspela operacija mlade Arielle iz Ronk

Sestnajstletna Ariella Bonacorsi iz Ronk se je pred dobrim tednom vrnila ozdravljena iz Stokholma domov. Dne 10. febr. je v maminem spremstvu odpotovala z letalom na Švedsko, kjer jo je operiral svetovnoznani kirurg za možganske bolezni Olivecroma. Operacija, ki je trajala šest ur, je popolnoma uspela in dekleta sedaj z lahkoto govori in se giblje, kar prej ni mogla. Temu so pripomogli plemeniti darovalci, ki so se odzvali pozivu zveze darovalcev krvi iz Trziča, ki je sprožila nabiralno akcijo za bolno Ariello. V kratkem so nabrali tri milijone lir, kar je zadostovalo za potovanje na Švedsko in za operacijo. Tako je dobrota spet enkrat zmagala nad sebičnostjo in vrnila veselje do življenja mlademu dekletu.

Rupa

Iz Rupe smo dobili dopis s prošnjo za objavo:

Se nedavno pristno slovenska vasica ob Vipavi, naša Rupa, hitro izgublja svoj slovenski obraz. Otroci, fantje in dekleta se vedno bolj poslužujejo italijanske govornice. Gotovo imajo pri tem starši prvo krivdo, ker jim ni dosti mar, v katerem jeziku se njih otroci razgovarjajo, vtis pa imam, da tudi slovenska šola ne stori dovolj svoje dolžnosti. V otroškem vrtcu prevladuje italijanščina; naši malčki se tam naučijo več italijanskih kot slovenskih pesmi. V šoli pa se po mojem mnenju premoledno goji slovenska narodna zavest. Saj naša mladina niti ne ve, kakšna je slovenska narodna zastava (seveda brez zvezde!). Zavidam vasi kot Standrež in Dobredeb, kjer cvete prosvetno-kulturno življenje. Zakaj pri nas vsega tega ni? Kdo nosi krivdo za to: starši, šola, cerkev?

Delavec iz Rupe

Družinske doklade

Po državnem zakonu št. 585 iz leta 1967 imajo kmetje pravico do družinske doklade za svoje otroke. Če je kak zamudnik, ki ni vložil prošnje za doklado za leto 1967, naj to stori čimprej, ker zadevni rok končno veljavno zapade 13. avgusta letos. Ostali upravičenci naj vložijo prošnje za doklade, ki jim pripadajo za leto 1969.

**RADIO
TRST A**

Spored od 16. do 22. marca 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih)

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše: »Modra čepica«. Dramatizirana mlad. zgodba. Četrti del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 in 13.30 Glasba po željah. 15.30 D'Errico: »Hči Mate Hari«. Radijska drama. 18.45 Operetne melodije. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Bednarik: »Pratika«.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.20 Za mlade poslušavce: Car glasbenih umetnin. 17.35 Misli in nazori. 18.30 Radio za srednje šole. 18.50 Zbor »E. Grion« iz Trziča. 21.05 Pri-povedniki naše dežele: Claudio Grisancich: »Hamletove kalorije«. 22.00 Na orgle igra Hubert Bergant iz Nove Gorice.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Bednarik: »Pratika«. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Plošče za vas. 18.50 Italian Modern Jazz Quartet. 19.10 Postni govori (8): Franc Turc: »Drugi vatikanski cerkveni zbor o ljubezni do bližnjega«. 19.45 Zbor »Srečko Kosovel« iz Ronk. 20.35 R. Wagner: »Tristan in Izolda«. Tretje dej.

Sreda: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.00 Zbor »T. Tomšič« iz Ljubljane. 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Anton Kutin«. 12.30 in 13.30 Glasba po željah. 15.30 Jeza: »Skrivnost v Nazaretu«. Radijska igra. 17.20 Za mlade poslušavce: Ansambli na Radiu Trst. 18.30 Slavni pevci v tržaških gledališčih. 19.10 Beličič: »Sveti Jožef v slovenski ljudski pesmi«. 19.20 Prij-ljubljene melodije. 20.30 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Ljudske pesmi. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Razkuštrane pesmi. 17.35 Moj prosti čas. 17.55 Kako in zakaj. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji: Kozina: Ilova gora, simf. pesnitev. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 Lukeš: »Deset minut pred dvanajsto«. Radijska kriminalka.

Petek: 11.40 Radio za II. stopnjo osnovnih šol. 12.10 Blagovnanstvo za domačo rabo. 13.30 Glasba po željah. 17.20 Za mlade poslušavce: Glasbeni mojstri. 17.55 Slovensčina za Slovence. 18.30 Radio za II. stopnjo osnovnih šol. 19.20 Postni govori (9): Jožef Aleksej Markuža: »Ljubezen do bližnjega in besedi Pavla VI.«. 19.45 »Beri, beri rožmarin zeleni«. 20.50 Concert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Tul: »Iz starih časov«. 13.30 Glasba po željah. 16.45 Bogomir Magajna: »Gornje mesto«. Dramatizirana povest. Četrti del. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.30 Za mlade poslušavce: Od šolskega nastopa do koncerta. 17.45 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Moj prosti čas. 18.30 Ženski vokalni kvartet iz Ljubljane. 19.10 »Družinski obzorik«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Nekdanji sloviti procesi v Trstu: Ninì Perno-Ezio Benedetti: »Dragulji iz Bratislave«. 22.15 Zabavna glasba.

Napravite prošnjo za penzijo

Kot smo tudi v našem listu poročali, je rimska vlada izdelala nov zakonski osnutek za pokojnine. V tem osnutku je tudi določilo, da bodo dobivali mesečno pokojnino 12.000 lir vsi tisti nad 65 let stari, ki nimajo nobene pokojnine, a so revni. Takih oseb je med nami še vedno veliko, posebno med ženskami. Vsi ti pa morajo vložiti prošnjo za pokojnino. Da ne bodo po nepotrebnem čakali, ko bo zakon izglasovan, je prav, da že sedaj vložijo prošnje, saj bo pokojnina tekla od 1. januarja 1969. Prošnji je seveda treba priložiti nekatere dokumente. Prošnje in vse potrebne dokumente preskrbijo brezplačno nekateri sindikalni uradi. V Gorici npr. patronat I.N.A.S. s sedežem v ulici Roma št. 20, v Trziču (Monfalcone) v ulici Roma št. 45. Na teh uradih dobijo prizadeti vse potrebne informacije.

Društvo neposrednih obdelovalcev vabi vse svoje člane na redni občni zbor, ki bo v nedeljo, 16. marca ob 11. uri na županstvu v Sovodnjah.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Zaradi praznika sv. Jožefa se bo paginacija našega lista vršila namesto običajne srede je en dan prej, tj. v torek, 18. marca. Dopisi naj bodo na uredništvu našega lista vsaj do ponedeljka 17. marca zvečer.

OBVESTILA

Velikonočna obnova za članice slovenske Marijine družbe, ostale žene in dekleta Gorič bo v dneih od 20. do 23. marca goriški stolnici. Vodil jo bo g. Jože Jurak. V četrtek, petek in soboto ob 6. ur jutraj prva sv. maša, pridiga in na drugi sv. maša. V soboto pridiga tudi zvečer ob 8. uri. Zaključek duhovne obnovice bo v nedeljo, 23. marca ob 4^h popoldne.

V torek, 18. marca ob 20.30 v dvorani prosvetnega društva »Igo Gruden« v Na-brežini »BESEDA IVANA CANKARJA«. Nastopata Mira Sardočeva in Stane Strehinč.

Ministrstvo za delo in socialno skrbstvo (ENAOI) je razpisalo natečaj za 14 mest tajnika tretjega razreda administrativnega sektorja. Pogoji je diploma srednje šole. Rok zapade 17. marca 1969. Uradni list št. 43 z dne 17. februarja 1969.

Ministrstvo za javno vzgojo je razpisalo natečaj za: a) 255 študijskih podpor in diplomirance, ki želijo izboljšati svoje znanje pri univerzitetnih inštitutih v letu 1970. Podpora znaša vsaka 1,5 milijona lir in se jo lahko izrabli doma ali v tujini. Prošnje je treba oddati do 31. marca 1969. Uradni list št. 50 z dne 25. februarja 1969. b) 14 mest podknjigovodje pri Soprintendenci alle antichità e belle arti. Rok za predložitev prošenj zapade 27. aprila 1969. Uradni list št. 51 z dne 26. februarja 1969.

DAROVI:

Za Katoliški dom: Z. B. 1.000; Fr. Jaklič ZDA 60.000; I. P. 5.000; N. N. 10.000; V. V. 5.000; V. T. 5.000; Marijina družba 10.000; U. Z. 3.000; N. N. 2.000; N. N. 5.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 4.000; N. N. 1.000; Bremec Stefanija 2.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Nemeč Dragica 5.000; sin in hči ob sedmi obletnici mamine smrti 5.000; Milka Velikonja 2.500; N. V. 2.500 lir.

Za Alojzijevišče: Družina Svab 1.000; Zatta 2.000; N. N. ob tretji obletnici očetove smrti 3.000; M. Velikonja 2.500; N. V. 2.500 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog vrni, rajnim pa daj večni pokoj!

PEVSKI ZBOR IZ REPNA

priredi v soboto, 15. marca

PREŠERNOVO PROSLAVO

z naslednjim sporedom

— ob 20. uri v galeriji Kraške hiše otvoritve razstave posvečene spominu Srečka Kumarja ;
— ob 20.30 kulturni spored v dvorani gostilne Križman.

Ob tej priložnosti bo repenski pevski zbor dobil ime po Srečku Kumarju.

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA OPČINAH

vabi vse svoje člane na redni občni zbor, ki bo v nedeljo, 16. t. m. ob 10^h v društvenih prostorih, Bazoviška ul., 2.

Hranilnica in posojilnica na Opčinah, Bazoviška ul. 2 razpisuje mesto za knjigovodjo. Interesni naj vložijo prošnjo na upravni odbor do 25. t. m. Pogoji so na ogle na društvenem sedežu v uradni urah.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi in pogrebu našega dragega

Henrika Novaka

se najtopleje zahvalujemo vsem sodelujočim duhovnikom, zlasti gg. Stalcerju Janežiču za nagovora, cerkvenemu pevskemu zboru, prof. Tulu za poslovilne besede, sorodnikom, sosedom, darovalcem cvetja ter vsem, ki so spremljali pokojnika na zadnji poti.

Zalujoča žena, sinovi in tasta

Mačkovlje, 6. marca 1969

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo